

REPORTAGE VERHALENFESTIVAL KANTENS

Een goede verhalenverteller vertelt met emotie en mimiek om de spanning erin te houden. In Kantens genoten ruim honderd gasten in huiskamers van inwoners en in de molen van de meest bijzondere verhalen(vertellers).

Goed vertellen is een kunst

Ina Reitzema

KANTENS „Mogen we binnenkomen?“, vraagt een deelnemer van het verhalenfestival in Kantens in de hal. Natuurlijk. De deur van de woning van kunstenaar Gerda Onnes en haar partner Roelf Schaank aan de Langestraat staat wagenwijd open. In de huiskamer heet Erik Mathlener een groepje gasten welkom.

Ruim honderd gasten trekken in groepjes van een man of vijftien door Kantens om op meerdere locaties te genieten van verhalenvertellers. Verhalenvertellers? Ja, echte (beroeps)vertellers, die met passie, veel emotie en mimiek de meest uiteenlopende vertellingen doen. „Dit is absoluut kunst“, zegt Mathlener gepassioneerd. Hij is als hobbyist begonnen, maar gebruikt zijn kunst al jaren in zijn werk als communicatiedeskundige voor bedrijven. En het werkt.

Evenals het verhalenfestival. De vertellers en hun gasten genieten volop. „Geweldig“, zegt Pauline Meursing uit Amsterdam. Zij is met vriendin Monica de Vente uit Haren naar Kantens gekomen om het kunstje af te kijken. „Dit willen wij ook in Amsterdam“, zegt ze. De dames trainen presentatievaardigheden voor bedrijven. De kunst van vertellen komt daarbij goed van pas. Meursing geniet volop van Erik van Dort, die meesterlijk verhalen van Toon Tellegen – amusant met vaak filosofische diepgang – voor het voetlicht brengt. „Ik ben echt een fan van Van Dort“, zegt ze.

De Vente heeft ervaring opgedaan en zelf het verhaal *Waarom de zee zout is* geschreven en voorgedragen in Zoutkamp. Verteller Mathlener maakt er dankbaar gebruik van en verweeft het in de grote story die hij

▲ Verhalenverteller Erik Mathlener ontvangt gasten in het huis van Gerda Onnes. Foto Duncan Wijting

voordraagt aan zijn gasten. „Ik vertel leuke verhalen. Het is ontzettend leuk om gezichten te zien reageren. Vrouwen doen dat doorgaans meer, maar ook mannen zie ik volop grijzen.“

Zes huishoudens stellen hun huiskamer open voor een verteller en publiek. Op het laatste moment is nog een extra kunstenaar en de plaatselijke molen als locatie toegevoegd – waar Geert Zijlstra met verve een molenverhaal vertelt – om alle belangstellenden op vier adressen te kunnen ontvangen. „De combinatie

‘Geweldig. Dit willen wij ook in Amsterdam’

maakt het zo bijzonder“, zegt Emma Doesburg, die met zus Alet de voorstellingen bijwoont. „Bij mensen

thuis, net of je op verjaardag bent. En dan zo’n boeiend verhaal horen. Alsof je een boek leest.“

„Prachtig“, reageert een dorpling, zichtbaar onder de indruk. „Wie verzint zulke mooie verhalen? En wie vertelt ze dan ook nog eens heel mooi. Dat gebeurt hier dus. Op en top.“

Twee vertellers doen hun verhaal in streektaal. Kees Reinders in het Hoogelands en Geert Zijlstra gebruikt Westerkwartiers. „Mijn taal“, glundert ze. „Zo mooi. Volgende keer ben ik er weer bij.“